

Motion till riksdagen

1989/90:Fö415

av Birgit Henriksson (m)

Värnpliktigas resor

Riksdagens försvarsbeslut alltifrån 1972 har i praktiken varje gång ytterligare minskat försvarsbudgeten i reala termer. Tillväxten för försvaret har varit praktiskt taget obefintlig medan andra delar av statsförvaltningen tillåtit växa mycket kraftigt.

Trots den reala minskningen har man dock inte omprövat målsättningen vilket ställer våra värnpliktiga inför hart när omöjliga uppgifter. Även utomlands börjar tilltron till vårt försvars möjligheter att klara sina uppgifter minska.

I det senaste numret av den ansedda försvarstidskriften *International Defence Review* framfördes mycket hård kritik av svenska politikerns förmåga att leva upp till neutralitetspolitikens krav. "Krisen i det svenska försvaret är nu så djupgående att både viljan och förmågan att försvara Sverige måste ifrågasättas" hävdades det bl.a. (Tomas Ries, ansedd säkerhetspolitisk forskare som specialiserat sig på det nordiska området)

Riksdagen beslutade i december 1989 att lägga ned regementena i Örebro, Växjö och Uddevalla samt att avveckla P6:s anläggning i Kristianstad. Allt av besparingskäl. Samtidigt talar ÖB om att försöka utbilda värnpliktiga så nära hemorten som möjligt, bl.a. av resekostnadsskäl.

Svensk industri producerar en del av den bästa utrustning som finns att få för nordiska förhållanden, men den är dyrbar dels på grund av dyra utvecklingskostnader dels genom tillverkning i alltför korta serier. Materielen som våra värnpliktiga utrustas med i dag har inte av kostnadsskäl kunnat hållas i väl fungerande skick. Det saknas viktiga komponenter till en del materiel, andra är förslitna eller omoderna. Man kan i dag inte lita till att de kommer att fungera vid exempelvis en snabb mobilisering.

Under en lång följd av år har man dragit ned på underhåll eller utbyte av för den svenske soldatens överlevnadsmöjligheter så livsviktig materiel samtidigt som man lägger ned många miljoner på alltför täta hemresor, resor som f.ö. inte alltid går till hemorten. Den värnpliktige inte bara flyger eller reser med tåg, han/hon tillåts även leasa bil för att komma fortare fram än vad de allmänna kommunikationsmedlen medger. Samtidigt töms våra regementen vid veckosluten och håller dålig beredskap. Resorna kostade ca 340 milj. kr. 1988/89.

För att kunna upprätthålla bättre beredskap och för att få medel till förbättrat materielunderhåll och snabbare utbyte av föråldrad materiel eller

modernisering av densamma bör kostnaderna för de värnpliktigas resor begränsas. Detta kan bl.a. ske genom att hemresor inte beviljas mer än högst var fjortonde dag.

Mot. 1989/90
Fö415

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till begränsning av de värnpliktigas resor i enlighet med vad i motionen anförts,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att hälften av anslaget till värnpliktigas resekostnader överförs till materielanslaget.

Stockholm den 22 januari 1990

Birgit Henriksson (m)